

*Богущий Вадим Миколайович,  
кандидат філологічних наук,  
доцент, доцент кафедри іноземних мов  
Національної академії внутрішніх справ*

### **ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Сьогодні людство вступило в якісно новий етап свого розвитку – епоху формування глобального суспільства знань. Це поняття є похідним від терміну "інформаційне суспільство", що з'явився у Японії в кінці 60-х років минулого тисячоліття і дуже швидко завоював популярність. Завдяки цьому розв'язання проблем, пов'язаних з формуванням основ інформаційного суспільства, а потім і суспільства знань, стало найважливішою метою різних професійних асоціацій і співтовариств державних та підприємницьких структур, національних і міжнародних організацій. Отже і сформованість інформаційних умінь викладача як частини професійних педагогічних умінь також набуває на сьогодні особливого значення.

Інформатизація навчання зумовлює принципово нову організацію навчального процесу на більш високому та якісному рівні взаємодії педагогів і студентів в умовах використання інформаційних технологій навчання. Йдеться про створення абсолютно нової дидактичної моделі технології навчання, що передбачає організацію оптимальної взаємодії людини з комп'ютером на основі широкого впровадження електронної обчислювальної техніки в усі сфери життєдіяльності вищих навчальних закладів.

Аналіз показує, що застосування інформаційних технологій навчання вже сьогодні істотно змінює роль і функції викладача й студентів, робить значний вплив на всі компоненти навчального процесу: міняється сам характер, місце й методи спільної діяльності викладачів і студентів; змінюється співвідношення дидактичних функцій, що реалізуються в системі "викладач – інформаційні технології навчання – студент"; ускладнюються програми й методики викладання різних дисциплін; видозмінюються методи і форми викладання.

При цьому слід зазначити, що роль викладача в умовах використання інформаційних технологій навчання залишається не лише провідною, але й ще більше ускладнюється. Він підбирає навчальний матеріал для діалогу, розробляє структури й алгоритми взаємодії студентів з комп'ютерними засобами навчання, формує критерії управління діями студентів тощо. Зміст його праці міняється: робота все більшою мірою набуває характеру наставництва, що вимагає від нього не лише постійного оновлення знань і професійного зростання, але й широкої методичної компетентності. У цих умовах характер праці викладача змінюється – йому доводиться реалізовувати ряд функцій які при традиційному навчанні іноді взагалі відсутні. Таким чином, очевидним є те, що комп'ютерна культура викладача стає вирішальною умовою успішною використання інформаційних технологій навчання.